

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 12. szám

2016. augusztus 29.

Cargos fórum

Már hagyománynak mondható, hogy a Vasutasok Szakszervezetének tuzséri faháza nyár vége közeledtével otthont ad az RCH Záhony TÜK Üzemi Tanácsának és Munkavédelmi Bizottságának kihelyezett, és kibővített ülésére. Az idén sem volt ez másként, annyi különbséggel, hogy Zubály Bertalan szervezésében most közel hetven fős fórum keretében rendezték meg. Az

időjárás nem kedvezett ugyan az eredeti terveknek, de az eső ellenére is eljöttek a meghívottak a Tisza-partra.

Szakszervezetünket Meleg János elnök, és Zlati Róbert érdekvédelmi alelnök képviselte. Az RCH felső vezetői közül jelen volt Vincze Teodóra humánigazgató, Horváth Ottó üzemeltetési igazgató, Gyarmati Tamás BBM vezető és Simon Ferenc, a humánpartner szervezet vezetője. Mivel a fórum fő témája aktuális helyzet-elemzés volt, meghívást kapott Gubik László, a Záhony-Port Zrt vezérigazgatója, és több vezetője is. De a vezetőkön kívül szinte minden meghívott munkavállaló eljött a rendezvényre, amit Zubály Bertalan nyitott meg.

Először Gáncsos István TÜK vezető elemezte és értékelte az elmúlt tíz évet, majd Gubik László mutatta be Záhony-Port Zrt. történetét és jelenlegi helyzetét, kapcsolatrendszerét. Vincze Teodórától megtudhattuk, hogy a jól bevált cargos programok újraindítására nincs lehetőség, felhívta a figyelmet, hogy aki nyugdíjas korú – itt főleg a nők 40 éves nyugdíjaztatására célzott – ne várjon a programra. Azt is elmondta, hogy a középtávú foglalkoztatási megállapodás meghosszabbítását tervezik 2022-ig. Horváth Ottó a cargo és Záhony TÜK aktuális helyzetéről adott tájékoztatást. Sajnos a cég helyzete most sem mondható rózsásnak, hiszen a bevételek közel 13%-os csökkenést mutatnak, várhatóan az idei év üzleti terve nem teljesül.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonymet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Meleg János a MÁV és a szakszervezetek közötti kapcsolatról beszélt. „Semmi sincs ingyen” – kezdte tájékoztatóját – „mindenért meg kell dolgoznunk, ami a munkavállalók támogatása nélkül lehetetlen.” Majd felhívta a figyelmet arra, hogy a korábbi vívmányaink megőrzésére sok energiát kell fordítanunk. Zlati Róbert a cargos érdekvédelem köré fűzte mondandóját. Elmondta, hogy fel kell készülnünk az őszi bértárgyalásokra, s bár a munkáltató nem tervezi a Kollektív Szerződés módosítását, de az abban szereplő pozitívumokat nem szabad feladni. Végül kiemelte, hogy míg a MÁV-nál az új Munka Törvénykönyve módosításait átvezették a Kollektív Szerződésbe, addig a cargosnál szinte a tíz évvel ezelőtti KSZ él.

A fórum közvetlen beszélgetés formájában folyt tovább, előtte azonban az RCH és a Port vezetői Elismerő Oklevélben részesítették egymás munkavállalóit. Az RCH a jó kapcsolatok ápolásáért Pócsik Attilának, míg a Port Mester Béla részére adta át az elismeréseket. S ha már itt tartunk: a Vasutasok Szakszervezetének elnöke és jómagam a jó munkügyi kapcsolatokért Gáncsos Istvánnak és Gubik Lászlónak adtuk át oklevelet.

Ezek után a finom babgulyás elfogyasztására is sor került. Összességében elmondhatjuk, hogy sikeres napot zártunk, attól függetlenül, hogy a cégnél bár stabil a foglalkoztatás, mindig akadnak olyan problémák, aminek megbeszélése elengedhetetlen, a vezetők és munkavállalók párbeszéde nélkülözhetetlen. Köszönet a sikeres napért a szervezőnek.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Információ a Szlovákiában, Tiszacseryőn tett látogatásról

A VSZ Műszaki Kocsiszolgálat SZB delegációja meghívásnak eleget téve augusztus 19-én Tiszacseryőre látogatott. Baráti beszélgetéseken túl szakmai tájékoztatón, valamint két rövid üzemplátogatáson vettünk részt. Először a Kocsijavítóban jártunk, amelynek szervezeti hovatartozása egyik, még függőben lévő kérdése a műhelynek. A vasúti kocsik korábban történ eladása után kiszervezik a karbantartást is, ami csak a kocsijavítást érintené. A bieli Kocsijavítóban futójavítást és fővizsgát, valamint a kerékpár összeszerelését és esztergálását is elvégzik. Jellemző, hogy állandóan sok munkájuk van. A két határ ponton, Mátyócon és Tiszacseryőn 14-16 millió tonna érkezik Ukrajnából, aminek 84%-a ömlesztett áru. Tudni kell még, hogy a Kassai Vasműbe átrakás nélkül, széles kocsikban több millió tonna vasércet szállítanak.

A hét éve megépített buktató-kiöntő gazdaságosságát bizonyítva a tavasszal elkezdődött a második ilyen buktató építése, ami novemberre készül el.

Fontos különbség a mi átrakó bázisunkhoz képest, hogy a belépő határ ponthoz nagyon közelre épült, ezért az ilyenkor felmerülő költségek minimálisra csökkennek. Azt is lehet tudni, hogy egy közel száz munkavállalót kiváltó berendezésről van szó, amivel bizony a szlovák szakszervezetnek is kell valamit kezdenie majd.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Lépünk végre tovább!

Mozgalmas nyárnak vetett véget az augusztusi esőzés a vasútnál, mert lezárul végre a készenléti jellegű mizéria. Igen, mizéria lett belőle, hiszen korántsem volt mindenki a csúcson sem az ominózus egyéni megállapodás kapcsán, sem később. Mindenesetre vége, úgy tűnik, megnyugtatóan, és szakszervezetünk sem panaszkodhat, hiszen mára kiderült, senki nem járt rosszul, ha megfogadta az elmúlt hónapokban tett javaslatainkat. Kár, hogy még mindig vannak, akik ott tartanak, mint kezdetben: Hogyan lehetne kihasználni a helyzetet? – hogy mire, azt már tudják, akiknek a legrosszabb vezénylés jutott, sorozatosan próbára tették idegeiket, netán a kihúzóra kerültek. Tanulság? „Csak” a szokásos: Összefogva, az egyéni érdekeket kizárva lehet(ne) hatékony az érdekvédelem.

De az is tanulság, hogy bizony ezt a fránya érdekvédelmet még irodalmár vénájú kollégáinknak sem volna szabad összetévesztenie a rétestésztával, nem hogy az érdekvédőknek. Sokkal inkább hasznosabbak lennének, ha körülnéznének a sínek között, hiszen sokakat vezényelnek szinte naponta kis szolgálatokba, egyre többen dolgoznak két ember helyett, és nemigen van a végrehajtók között olyan, aki elégedett a fizetésével. No, igen, a bér, a vezénylés rendje, a munkaerőhiány és az utánpótlás kérdéseinek megoldásához a munkáltató is kell, jót tenne, ha a szakszervezetek is erre koncentrálnának inkább, a még nyitott kérdéseket is tartalmazó, de valójában már megoldott probléma túlhajtása helyett.

A ruhaellátás anomáliáit sem hagyhatjuk ki, nem beszélve sok-sok kisebb helyi gondról, ami az érdekelteknek pont olyan komoly, mint az országos problémák, és mind megoldásért kiáltanak. És természetesen segítségért, amit honnan várhatna a vasutas, mint a szakszervezetektől, tehát ideje együtt kiáltani, és lépni a jövő felé! Akár a munkáltatóval, ha már sikerült elérnünk, hogy mindenkiben tudatosodjon a bajok léte és nagysága.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Hallgatóztam

Termes kocsiban utazva az ember, ha kell, ha nem meghall dolgokat. Minap két "vidám" vasutas párbeszédét hallottam. Köszöntek egymásnak, aztán a vidámabb megkérdezte a másikat: Mi volt a 29-esen? Mire a másik: Csak 28!

- Aztán miért?
- Nem kaptam csak egy évet.
- Találtak valamit?
- Nem, de a papíromra rá volt írva, hogy forgalommal szorosan összefüggő munkakörben dolgozom.

Emberünk innen nagy hévvel kezdett el beszélni, ezért inkább nem idézem szó szerint.

Ha elmegyek műszakizni, akkor forgalommal szorosan összefüggő a munkaköröm, de a 40%-os műszakpótlék mégsem jár, pedig ugyanazon a csomóponton dolgozom, mint akik megkapták – mondta, majd így folytatta – ha vizsgázni kell, ugyanúgy forgalommal szorosan összefüggő a munkaköröm, mint akinek jár a vasárnapi pótlék, ami nekem nem. Ráadásul nekem

havonta egy szolgálattal többet kell dolgoznom, mert nem készenléti jellegű a munkaköröm. Valaki mondja meg, ha 12 és fél órában állandóan dolgoznom kell, akkor miért büntetnek azzal, hogy nem számolnak el csak 11 felet? Ráadásul visszamenőlegesen sem kapok semmit, pedig ugyanúgy dolgoztam hétvégén, mint a többiek. Itt valami nagyon sántít – fejezte be a kolléga.

Tovább már nem nagyon tudtam hallgatni, mert megtelt a kocsi és az új utasok hangja elnyomta emberünk szavait. De azért elgondolkodtam: egyenlő munkáért egyenlő bér?

Ki mennyit tesz az asztalra, annyit vegyen el?

És még sok egyéb felesleges kérdés jutott eszembe...

Utólag is elnézést, hogy nem szó szerint idéztem, de annyit kellett volna "sípolnom", hogy beragadt volna a billentyűzeten a pont.

Márta István

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KOZMETIKUS

A férj várja a feleségét a kozmetikus előtt. Az asszony kilép az ajtón. A férje ránéz, majd megszólal:

– Hát, legalább megpróbáltad...

FOGORVOSNÁL

Végre kihúzta a doki a beteg fogamat.

– És most már nem fáj?

– Nem tudom, otthagytam az orvosnál.

ESTE A FALUSI MOZIBAN

A film közepén érkezik a katona, és leül egy fiatal lány mellé. A film végén felkapcsolják a villanyt, mire a katona mögötti sorban egy öreg néni felkiált:

- Úristen! Itt kefélnek!

A fiatal lány pedig: Te jó ég! És pont engem!

ORVOSNÁL

Doktor úr, segítsen rajtam! Minden éjjel bokszolok álmomban!

– És reggel úgy ébred, mintha összeverték volna?

– Én nem. Csak a feleségem!

Balogh Attila